

LEGE Nr. 176 din 16 decembrie 2014
pentru ratificarea Convenției Minamata cu privire la mercur, deschisă spre semnare și semnată de
România la Kumamoto la 10 octombrie 2013
EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 6 din 6 ianuarie 2015

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția Minamata cu privire la mercur, deschisă spre semnare și semnată de
România la Kumamoto la 10 octombrie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale
art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 16 decembrie 2014.
Nr. 176.

Convenția de la Minamata privind mercurul*)

*) Traducere.

Părțile la prezenta convenție,
recunoscând că mercurul este o substanță chimică cu efecte îngrijorătoare la nivel mondial
datorită capacității sale de transport la nivel atmosferic pe o rază lungă de acțiune, persistența
acestui în mediu odată ce este introdus antropic, capacitatea sa de a se bioacumula în ecosisteme
și efectele sale negative semnificative asupra sănătății umane și a mediului,
reamintind Decizia 25/5 din 20 februarie 2009 a Consiliului de Guvernare al Programului
Națiunilor Unite pentru Mediu de a iniția o acțiune internațională pentru a gestiona mercurul în
mod eficient, eficace și coerent,
reamintind paragraful 221 din rezultatele Conferinței Națiunilor Unite cu privire la dezvoltarea
durabilă "Viitorul pe care îl dorim", care a proclamat un succes privind negocierile la nivel
internațional pentru un instrument legal global obligatoriu cu privire la mercur, pentru a aborda
riscurile pentru sănătatea umană și mediu,
reamintind reafirmarea principiilor Conferinței Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă,
reafirmând principiile declarației de la Rio privind, printre altele, responsabilitățile comune, dar
diferențiate, și recunoscând circumstanțele și capabilitățile respective ale statelor, precum și
necesitatea de acțiune globală,
conștientizând riscurile din punctul de vedere al sănătății, în special în țările în curs de
dezvoltare, ce rezultă din expunerea populației vulnerabile la mercur, în special a femeilor,
copiilor și, odată cu ei, a generațiilor următoare,

observând vulnerabilitățile particulare ale ecosistemelor arctice și ale comunităților indigene datorate biomagnificării mercurului și contaminării alimentelor tradiționale și preocupate de comunitățile indigene în general cu privire la efectele mercurului,

recunoscând lecțiile substanțiale ale bolii Minamata, în mod particular gravele efecte asupra sănătății umane și a mediului, care rezultă din poluarea cu mercur și nevoia de a asigura gestionarea corespunzătoare a mercurului și prevenirea evenimentelor similare în viitor,

subliniind importanța sprijinului financiar, tehnic, tehnologic și de întărire a capacității instituționale, în special pentru țările în curs de dezvoltare și țările cu economii în tranziție, și de a promova aplicarea efectivă a Convenției,

recunoscând, de asemenea, activitățile Organizației Mondiale a Sănătății în protecția sănătății umane cu privire la mercur și rolurile acordurilor multilaterale de mediu, în special Convenția de la Basel cu privire la transportul transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminarea acestora, precum și Convenția de la Rotterdam privind procedura de acord preliminar cu privire la anumite produse chimice periculoase și pesticide în comerțul internațional,

recunoscând că această convenție și alte acorduri internaționale în domeniul mediului și comerțului se sprijină reciproc,

subliniind că nimic din prezenta convenție nu este destinat atingerii drepturilor și obligațiilor niciunei părți care derivă din orice alt acord internațional existent,

înțelegând că expunerea de mai sus nu este destinată pentru a crea o ierarhie între această convenție și alte instrumente internaționale,

notând că nimic din prezenta convenție nu previne o parte de a lua măsuri suplimentare naționale conforme cu prevederile prezentei convenții în efortul de a proteja sănătatea umană și mediul împotriva expunerii la mercur în concordanță cu celelalte obligații ale părților în temeiul dreptului internațional aplicabil,

au convenit după cum urmează:

ART. 1

Obiectivul

Obiectivul prezentei convenții este de a proteja sănătatea umană și mediul de emisiile antropice și degajările mercurului și compușilor de mercur.

ART. 2

Definiții

În sensul prezentei convenții:

(a) "mineritul artizanal și la scară mică" înseamnă minerit de aur efectuat de mineri în mod individual sau de întreprinderi mici cu capital limitat de investiții și de producție;

(b) "cele mai bune tehnici disponibile" reprezintă acele tehnici care sunt cele mai eficiente pentru a preveni și, unde nu este posibil, a reduce emisiile și degajările de mercur în aer, apă și sol, precum și impactul acestor emisii și degajări asupra mediului ca întreg, luând în considerare aspectele economice și tehnice pentru o anumită parte sau o anumită instalație pe teritoriul acelei părți. În acest context:

(i) "cel mai bun" înseamnă cel mai eficient în obținerea unui nivel ridicat de protecție a mediului ca întreg;

(ii) tehnici "disponibile" reprezintă, pentru o anumită parte și o anumită instalație pe teritoriul acelei părți, acele tehnici, dezvoltate la o scară care permite punerea în aplicare într-un sector industrial relevant în condiții economice și tehnice viabile, luând în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu utilizate ori dezvoltate pe teritoriul acelei părți, cu condiția ca acestea să fie accesibile operatorului instalației așa cum este stabilit de către acea parte; și

(iii) "tehnici" înseamnă tehnologiile folosite, practicile operaționale și modalitățile în care instalațiile sunt proiectate, construite, întreținute, operate și dezafectate;

(c) "cele mai bune practici de mediu" înseamnă aplicarea celei mai potrivite combinații a măsurilor de control al mediului și strategiilor;

(d) "mercur" înseamnă mercur elementar [Hg (0), CAS nr. 7439-97-6];

(e) "compus de mercur" înseamnă orice substanță ce conține atomi de mercur și unul sau mai mulți atomi din alte elemente chimice, care pot fi separate în diferite componente doar prin reacții chimice;

(f) "produs cu adaos de mercur" înseamnă un produs sau o componentă dintr-un produs care conține mercur ori un compus al mercurului care a fost adăugat în mod intenționat;

(g) "parte" reprezintă un stat sau organizație de integrare economică regională care a consimțit să respecte prezenta convenție și pentru care Convenția este în vigoare;

(h) "părțile prezente și votante" reprezintă părțile prezente și care își exprimă un vot afirmativ sau negativ la o reuniune a părților;

(i) "minerit primar al mercurului" înseamnă mineritul în care materialul principal căutat este mercurul;

(j) "organizația de integrare economică regională" reprezintă organizația constituită de statele suverane ale unei regiuni determinate pentru care statele sale membre au transferat competențe cu privire la probleme guvernate de prezenta convenție și care a fost autorizată în mod corespunzător, în conformitate cu procedurile sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe sau să adere la prezenta convenție; și

(k) "utilizarea permisă" înseamnă orice utilizare de către o parte a mercurului sau compușilor de mercur în conformitate cu prezenta convenție, inclusiv, dar nu limitat la utilizarea în conformitate cu articolele 3, 4, 5, 6 și 7.

ART. 3

Sursele de aprovizionare și comercializarea mercurului

1. În sensul prezentului articol:

(a) trimerurile la "mercur" includ amestecuri de mercur cu alte substanțe, inclusiv aliaje de mercur, cu o concentrație de mercur de cel puțin 95 de procente de greutate; și

(b) "compuși ai mercurului" înseamnă clorură de mercur (I) (cunoscut de asemenea drept calomel), oxid de mercur (II), sulfat de mercur (II), azotat de mercur (II), cinabru, sulfură de mercur.

2. Dispozițiile prezentului articol nu se aplică pentru:

(a) cantitățile de mercur sau compuși ai mercurului pentru a fi utilizate în cercetarea de laborator sau ca standard de referință; sau

(b) cantitățile de mercur sau urme de mercur apărute în mod natural prezente în astfel de produse ca metale nonmercurice, minereuri ori produse minerale, incluzând cărbune sau produse derivate din aceste materiale și cantitățile neintenționate în produse chimice; sau

(c) produse cu adaos de mercur.

3. Fiecare parte nu va permite mineritul primar de mercur care nu a fost realizat pe teritoriul său până la data intrării în vigoare a Convenției.

4. Fiecare parte va permite doar mineritul primar de mercur care a fost început pe teritoriul său până la data intrării în vigoare a Convenției pentru o perioadă de până la cincisprezece ani după această dată. Pe parcursul acestei perioade, mercurul provenit din astfel de minerit va fi folosit numai pentru fabricarea produselor cu adaos de mercur în conformitate cu articolul 4, în procesele de fabricație, conform articolului 5, sau vor fi eliminate în conformitate cu articolul 11, folosind procedee care nu duc la recuperarea, reciclarea, regenerarea, reutilizarea directă sau utilizări alternative.

5. Fiecare parte trebuie să:

(a) depună toate eforturile pentru a identifica stocurile individuale de mercur sau compuși de mercur ce depășesc 50 tone metrice, precum și sursele de aprovizionare cu mercur ce depășesc 10 tone metrice pe an, care se află pe teritoriul său;

(b) ia măsuri pentru a se asigura că, în cazul în care partea consideră că excesul de mercur din dezafectarea instalațiilor clorosodice este disponibil, acest mercur este eliminat în conformitate cu ghidurile pentru gestionarea mediului la care se face referire în paragraful (3) litera (a) a articolului 11, folosind operațiuni care nu conduc la recuperarea, reciclarea, regenerarea, reutilizarea directă alternativă.

6. Fiecare parte nu va permite exportul de mercur, exceptând:

(a) către o parte care a furnizat părții exportatoare acordul său scris și doar cu scopul:

(i) utilizării permise de către partea importatoare conform prezentei convenții; sau

(ii) stocării temporare în conformitate cu prevederile de mediu prevăzute la articolul 10; sau

(b) unei terțe părți care a dat părții exportatoare acordul scris, inclusiv certificarea care să demonstreze că:

(i) terța parte dispune de măsuri la locația declarată pentru asigurarea protecției sănătății umane și a mediului și pentru a asigura conformitatea cu dispozițiile articolelor 10 și 11; și

(ii) acest mercur va fi folosit doar pentru o utilizare permisă de către o parte a acestei convenții sau pentru depozitarea temporară în conformitate cu prevederile de mediu prevăzute în articolul 10.

7. O parte exportatoare se poate baza pe o notificare generală către Secretariatul părții importatoare sau terței părți, sub formă de acord scris, impusă de alineatul (6). O astfel de notificare generală va stabili orice termeni și condiții în care partea importatoare sau terța parte prevede acordul. Notificarea poate fi revocată în orice moment de către acea parte sau terță parte. Secretariatul trebuie să păstreze un registru public al tuturor notificărilor de acest fel.

8. Fiecare parte nu va permite importul de mercur de la o terță parte, căreia îi va asigura acordul scris, cu excepția cazului în care terța parte a asigurat că mercurul nu provine din surse identificate ca fiind nepermise în conformitate cu alineatul (3) sau alineatul (5) [litera b)].

9. O parte care depune o notificare generală în conformitate cu alineatul (7) poate decide să nu aplice alineatul (8), cu condiția să mențină restricțiile cuprinzătoare privind exportul de mercur și să aibă măsuri interne capabile să asigure că mercurul importat este gestionat în concordanță cu prevederile de mediu în vigoare. Partea va furniza Secretariatului o notificare a unei astfel de decizii care să includă informații ce descriu restricțiile privind exportul, precum și măsuri interne de reglementare, cum ar fi informații privind cantitățile și țările de origine ale mercurului importat de la terțe părți. Secretariatul va menține un registru public al tuturor notificărilor de acest fel. Comitetul de implementare și conformitate va revizui și evalua oricare dintre aceste notificări și informații suplimentare în conformitate cu articolul 15 și poate face recomandări, după caz, la Conferința părților.

10. Procedura stabilită la alineatul (9) va fi disponibilă până la încheierea celei de a doua reuniuni a Conferinței părților. După această dată, aceasta încetează să fie disponibilă, cu excepția cazului în care Conferința părților decide altfel prin simpla majoritate a părților prezente și cu drept de vot, cu excepția cazurilor în care o parte a înaintat o notificare în conformitate cu alineatul (9) înainte de sfârșitul celei de a doua reuniuni a Conferinței părților.

11. Fiecare parte va include în rapoartele sale transmise în conformitate cu articolul 21 informații care arată că au fost îndeplinite cerințele acestui articol.

12 La prima reuniune a Conferinței părților vor fi stabilite îndrumări suplimentare cu privire la acest articol, în special cu privire la alineatele 5 (a), 6 și 8, și va elabora și adopta conținutul obligatoriu de certificare prevăzut la alineatele 6 (b) și 8.

13. Conferința părților va evalua dacă prin comerțul specific cu compuși de mercur se compromite obiectivul prezentei convenții și va lua în considerare dacă compușii specifici mercurului trebuie să facă obiectul alineatelor (6) și (8), prin enumerarea acestora într-o anexă suplimentară, adoptată în conformitate cu articolul 27.

ART. 4

Produsele cu adaos de mercur

1. Fiecare parte nu va permite, prin luarea de măsuri corespunzătoare, producția, importul sau exportul de produse cu adaos de mercur enumerate în partea I a anexei A după stabilirea datei de eliminare a acestor produse, exceptând cazul în care o asemenea excludere este specificată în anexa A sau partea a înregistrat o excepție în temeiul articolului 6.

2. O parte poate declara ca alternativă la alineatul (1) și indica, în momentul ratificării sau la intrarea în vigoare a unui amendament la anexa A, că se vor implementa măsuri diferite ori strategii cu referire la produsele enumerate în partea I din anexa A. O parte poate alege numai această alternativă doar dacă poate demonstra că aceasta deja a redus la un nivel minim fabricarea, importul și exportul unei largi majorități a produselor enumerate în partea I din anexa A și că a implementat măsuri sau strategii pentru a reduce utilizarea mercurului în produse adiționale nelistate în partea I din anexa A la momentul când aceasta notifică Secretariatul asupra deciziei sale de a utiliza această alternativă. În plus, o parte care alege această alternativă va:

(a) raporta, cu prima ocazie, la Conferința părților o descriere a măsurilor sau strategiilor implementate, inclusiv o cuantificare a reducerilor realizate;

(b) pune în aplicare măsurile sau strategiile pentru reducerea utilizării mercurului în orice produse enumerate în partea I din anexa A pentru care nu a fost obținută încă o valoare de minim;

(c) lua în considerare măsuri suplimentare pentru a obține reduceri adiționale; și

(d) va fi neeligibilă de a solicita derogări în temeiul articolului 6 pentru nicio categorie de produse pentru care această alternativă este aleasă.

Nu mai târziu de 5 ani de la data intrării în vigoare a acestei convenții, Conferința părților, ca parte a procesului de examinare în conformitate cu alineatul (8), va analiza progresul și eficiența măsurilor luate în temeiul prezentului alineat.

3. Fiecare parte va lua măsuri asupra produselor cu adaos de mercur enumerate în partea II a anexei A în conformitate cu prevederile stabilite.

4. Secretariatul trebuie, pe baza informațiilor furnizate de părți, să colecteze și să mențină informații asupra produselor cu adaos de mercur și a alternativelor acestora și va pune aceste informații la dispoziția publicului. Secretariatul va face de asemenea publice orice informații relevante prezentate de către părți.

5. Fiecare parte va lua măsuri pentru a preveni încorporarea în produse a compușilor cu adaos de mercur, fabricarea, importul și exportul acelor care nu sunt permise în temeiul prezentului articol.

6. Fiecare parte va descuraja fabricarea și distribuirea în comerț a produselor cu adaos de mercur necunoscute și nementionate înainte de data intrării în vigoare a Convenției, cu excepția cazului în care o evaluare a riscurilor și beneficiilor produsului demonstrează beneficiile pentru sănătate umană sau mediu. O parte va furniza Secretariatului, după caz, informații despre oricare dintre asemenea produse, inclusiv orice informație despre riscurile și beneficiile acestora asupra mediului și sănătății umane. Secretariatul va face publice astfel de informații.

7. Orice parte poate prezenta o propunere către Secretariat pentru listarea unui produs cu adaos de mercur în anexa C, ce va cuprinde informații legate de disponibilitatea, fezabilitatea tehnică, economică și de mediu, precum și riscurile asupra sănătății și beneficiile alternativelor nonmercurice la produs, luând în considerare informațiile prevăzute la alineatul (4).

8. Nu mai târziu de cinci ani după data intrării în vigoare a Convenției, Conferința părților va reexamina anexa A și poate lua în considerare amendamentele la anexa respectivă în conformitate cu articolul 27.

9. În revizuirea anexei A în conformitate cu alineatul (8), Conferința părților trebuie să ia în considerare cel puțin:

(a) orice propunere făcută în conformitate cu alineatul (7);

(b) informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (4); și

(c) disponibilitatea părților la alternative fără mercur care sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic, luând în considerare riscurile și beneficiile asupra mediului și sănătății umane.

ART. 5

Procesele de fabricație în care sunt utilizate mercurul sau compușii de mercur

1. În sensul prezentului articol și al anexei B, procesele de fabricație în care mercurul sau compușii de mercur sunt utilizați nu vor include procese ce utilizează produse cu adaos de mercur, procese de fabricare a produselor cu adaos de mercur ori procese de prelucrare a deșeurilor ce conțin mercur.

2. Nicio parte nu va permite, luând măsuri corespunzătoare, utilizarea mercurului sau a compușilor de mercur în procesele de fabricație enumerate în partea I a anexei B după data eliminării acestora, specificată în respectiva anexă pentru procesele individuale, cu excepția cazului în care partea are o excepție înregistrată în temeiul articolului 6.

3. Fiecare parte va lua măsuri pentru a limita utilizarea mercurului sau compușilor de mercur în procesele enumerate în partea II din anexa B în conformitate cu dispozițiile stabilite în această anexă.

4. Secretariatul, în baza informațiilor furnizate de către părți, va colecta și menține informații despre procesele care folosesc mercur sau compuși de mercur și alternativele acestora și va face aceste informații publice. Alte informații relevante pot fi, de asemenea, prezentate de către părți și se fac publice de către Secretariat.

5. Fiecare parte cu una sau mai multe instalații care utilizează mercur ori compuși de mercur în procesele de fabricație enumerate în anexa B trebuie:

(a) să ia măsuri față de emisiile și degajările de mercur sau compuși de mercur din aceste instalații;

(b) să includă în rapoartele sale transmise în conformitate cu articolul 21 informații privind măsurile adoptate în temeiul prezentului alineat; și

(c) să se străduiască să identifice instalațiile din teritoriul său care utilizează mercur sau compuși de mercur pentru procesele enumerate în anexa B și să prezinte Secretariatului, nu mai târziu de 3 ani de la data intrării în vigoare a Convenției, informații privind numărul și tipurile de astfel de facilități și cantitatea anuală estimată de mercur ori compuși de mercur folosită în aceste locuri. Secretariatul va face astfel de informații accesibile publicului.

6. Nicio parte nu va permite utilizarea de mercur sau compuși de mercur într-o instalație care utilizează procedeele de producție enumerate în anexa B, care nu exista înainte de data intrării în vigoare a Convenției. Nu se aplică derogări pentru astfel de instalații.

7. Fiecare parte va descuraja dezvoltarea oricărei instalații ce utilizează orice alt proces de producție în care mercurul sau compușii de mercur sunt în mod intenționat utilizați, care nu exista înainte de data intrării în vigoare a Convenției, exceptând cazul în care partea poate demonstra spre acceptarea Conferinței părților că procesul de fabricație asigură beneficii semnificative de mediu și de sănătate și că nu există alternative tehnice și economice fezabile care să confere astfel de beneficii.

8. Părțile sunt încurajate să facă schimb de informații relevante cu privire la tehnologii noi relevante, alternative fără mercur fezabile din punct de vedere economic și tehnic și posibile măsuri și tehnici pentru a reduce și, unde este fezabil, să elimine utilizarea mercurului și compușilor de mercur, precum și emisiile și degajările de mercur și compuși de mercur din aceste procese de producție enumerate în anexa B.

9. Orice parte poate prezenta o propunere de modificare a anexei B în vederea listării unui proces de fabricație în care mercurul sau compușii de mercur sunt utilizați. Va cuprinde informații legate de disponibilitate, fezabilitate tehnică, economică și riscurile și beneficiile asupra mediului și sănătății ale alternativelor fără mercur.

10. Numai târziu de cinci ani de la data intrării în vigoare a Convenției, Conferința părților va reexamina anexa B și poate lua în considerare modificările la anexa respectivă în conformitate cu articolul 27.

11. În orice revizuire a anexei B în conformitate cu paragraful 10 Conferința părților va lua în considerare cel puțin:

- (a) orice propunere făcută în conformitate cu alineatul 9;
- (b) informațiile puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (4); și
- (c) disponibilitatea pentru părți privind alternativele fără mercur care sunt fezabile tehnic și economic, luând în considerare riscurile și beneficiile asupra mediului și sănătății umane.

ART. 6

Scutirile disponibile pentru o parte, la cerere

1. Orice stat sau organizație de integrare economică regională se poate înregistra pentru una ori mai multe scutiri de la data eliminării enumerate în anexa A și anexa B, denumită în continuare o "scutire", prin notificarea în scris a Secretariatului:

- (a) prin devenirea ca parte a acestei convenții; sau
- (b) în cazul oricărui produs cu adaos de mercur care este adăugat printr-o amendare a anexei A sau oricărui proces de fabricație în care se utilizează mercur care este adăugat printr-o modificare la anexa B, nu mai târziu decât data la care modificarea aplicabilă intră în vigoare pentru parte.

Orice astfel de înregistrare este însoțită de o declarație care explică necesitatea derogării pentru această parte.

2. O derogare poate fi înregistrată fie pentru o categorie enumerată în anexa A sau B ori pentru o subcategorie identificată de către orice stat sau organizație de integrare economică regională.

3. Fiecare parte care are una sau mai multe excepții este identificată într-un registru. Secretariatul stabilește și menține registrul și îl face disponibil publicului.

4. Registrul trebuie să includă:

- (a) o listă a părților care au una sau mai multe excepții;
- (b) excepția sau excepțiile înregistrate pentru fiecare parte; și
- (c) data de expirare a fiecărei excepții.

5. Cu excepția cazului în care o perioadă mai scurtă este indicată în registru de către o parte, toate scutirile în conformitate cu alineatul (1) expiră la cinci ani după data relevantă a eliminării enumerate în anexa A sau B.

6. Conferința părților poate, la solicitarea unei părți, decide prelungirea unei scutiri pentru cinci ani, cu excepția cazului în care partea solicită o perioadă mai scurtă. În luarea deciziei sale, Conferința părților trebuie să țină seama de:

- (a) un raport al părții care justifică necesitatea extinderii scutirii și sublinierea activităților întreprinse și planificate pentru a elimina necesitatea derogării cât mai curând posibil;
 - (b) informațiile disponibile, inclusiv cu privire la disponibilitatea produselor și proceselor alternative fără mercur sau care implică consumul mai mic de mercur decât utilizarea derogării;
- și

(c) activitățile planificate sau în curs de desfășurare pentru a furniza depozitarea corespunzătoare a mercurului și eliminarea deșeurilor de mercur.

O scutire poate fi extinsă o singură dată pentru un produs și pentru un termen de eliminare.

7. O parte poate retrage în orice moment o excepție printr-o notificare scrisă către Secretariat. Retragerea unei excepții intră în vigoare la data specificată în notificare.

8. Fără a aduce atingere alineatului (1), niciun stat sau nicio organizație de integrare economică regională nu poate înregistra o excepție după cinci ani de la data eliminării pentru produsul ori procesul relevant, enumerat în anexa A sau B, cu excepția cazului în care una ori mai multe părți rămân înregistrate pentru o excepție pentru acel produs sau proces, după ce au primit o prelungire în temeiul alineatului 6. În acest caz, un stat sau o organizație de integrare economică regională poate, la datele stabilite în alineatul 1 (a) și (b), înregistra o excepție pentru acel produs ori proces care expiră după zece ani de la data retragerii relevante.

9. Nicio parte nu poate avea o excepție în vigoare după 10 ani de la data eliminării pentru un produs sau proces enumerate în anexa A ori B.

ART. 7

Mineritul artizanal și la scară mică

1. Măsurile din acest articol și din anexa C se aplică mineritului artizanal și la scară mică și prelucrărilor în care amalgamul de mercur este utilizat pentru a extrage aurul din minereu.

2. Fiecare parte ce deține mine de aur artizanale și la scară mică și procesarea supusă acestui articol în teritoriul său va întreprinde pași pentru a reduce, unde este posibil, pentru a elimina utilizarea mercurului și compușilor de mercur, precum și a emisiilor și degajărilor în mediu a mercurului de la astfel de procese de minerit și modalități de procesare.

3. Fiecare parte informează Secretariatul dacă în orice moment partea stabilește că mineritul și procesarea artizanală și la scară mică din teritoriul său sunt mai mult decât nesemnificative. În acest caz, partea va:

(a) dezvolta și implementa un plan național de acțiune în conformitate cu anexa C;

(b) prezenta planul său național de acțiune către Secretariat nu mai târziu de trei ani după intrarea în vigoare a Convenției sau trei ani de la notificarea către Secretariat, oricare termen ar fi mai îndepărtat; și

(c) oferi o revizuire la fiecare trei ani a progresului în îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentului articol și va include astfel de revizuiuri în rapoartele sale furnizate conform articolului 21.

4. Părțile pot coopera între ele, cu organizațiile interguvernamentale relevante și alte entități, după caz, pentru a atinge obiectivele acestui articol. O astfel de cooperare poate include:

(a) dezvoltarea de strategii pentru a preveni deturnarea mercurului sau a compușilor de mercur pentru utilizarea în mineritul și procesarea artizanală și la scară mică a aurului;

(b) promovarea educării, informării, întărirea capacității instituționale;

(c) promovarea cercetării în practici alternative durabile fără mercur;

(d) furnizarea de asistență tehnică și financiară;

(e) parteneriate pentru a ajuta la punerea în aplicare a angajamentelor asumate în temeiul prezentului articol; și

(f) utilizarea schimbului de informații prin mecanisme deja existente în vederea promovării cunoștințelor, celor mai bune practici de mediu și tehnologii alternative care sunt viabile din punctul de vedere al protecției mediului, tehnic, social și economic.

ART. 8

Emisii

1. Acest articol se referă la controlul și, acolo unde este fezabil, reducerea emisiilor de mercur și compuși de mercur, exprimat adesea ca "mercur total", în atmosferă prin măsuri de control al emisiilor din surse care se încadrează categoriilor de surse enumerate în anexa D.

2. În scopul acestui articol:

(a) "emisiile" reprezintă emisii de mercur sau compuși de mercur în atmosferă;

(b) "sursă relevantă" reprezintă o sursă care se încadrează în una dintre categoriile de surse enumerate în anexa D. Dacă alege, o parte poate stabili criteriile pentru a identifica sursele incluse într-o categorie de surse enumerate în anexa D, atât timp cât aceste criterii pentru orice categorie cuprind cel puțin 75 la sută din emisiile din această categorie;

(c) "sursă nouă" reprezintă orice sursă relevantă dintr-o categorie enumerată în anexa D, construcția sau modificarea substanțială a celei începute cu cel puțin un an după data:

(i) intrării în vigoare a prezentei convenții pentru partea în cauză; sau

(ii) intrării în vigoare pentru partea în cauză a unui amendament la anexa D, în cazul în care sursa devine subiect al dispozițiilor prezentei convenții numai în virtutea acestui amendament;

(d) "modificarea substanțială" reprezintă modificarea unei surse relevante, care duce la o creștere semnificativă a emisiilor, excluzând orice schimbare în emisiile rezultate din recuperarea produselor secundare. Este la latitudinea părții să decidă dacă o modificare este substanțială sau nu.

(e) "sursă existentă" reprezintă orice sursă relevantă care nu este o nouă sursă;

(f) "valoare-limită de emisie" înseamnă o limită de concentrație, masă sau procent de emisie de mercur ori compuși de mercur, adesea exprimate ca "mercur total", emise de o sursă punctuală.

3. O parte cu surse relevante trebuie să ia măsuri de control a emisiilor și poate elabora un plan național, stabilind măsurile care trebuie luate pentru a controla emisiile și obiectivele dorite, țintele și rezultatele propuse. Orice plan trebuie prezentat Conferinței părților în termen de 4 ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru acea parte. În cazul în care o parte dezvoltă un plan de implementare în conformitate cu articolul 20, partea îl poate include în planul elaborat conform acestui alineat.

4. Pentru noile sale surse, fiecare parte va fi nevoită să utilizeze cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu pentru a controla și, unde este posibil, să reducă emisiile, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de cinci ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru acea parte. O parte poate folosi valorile-limită de emisie, care sunt în concordanță cu aplicarea celor mai bune tehnici disponibile.

5. Luând în considerare circumstanțele naționale și disponibilitatea tehnică și economică, precum și accesibilitatea, pentru sursele sale existente, cât mai curând posibil, dar nu mai mult de zece ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru aceasta, fiecare parte va include în orice plan național și va implementa una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

(a) un obiectiv cuantificat pentru controlul și, dacă este posibil, reducerea emisiilor din surse relevante;

(b) valorile-limită de emisie pentru controlul și, unde este cazul, reducerea emisiilor din surse relevante;

(c) utilizarea celor mai bune tehnici disponibile și celor mai bune practici de mediu pentru a controla emisiile din sursele relevante;

(d) o strategie de control multipoluantă, care ar oferi beneficii mutuale pentru controlul emisiilor de mercur;

(e) măsuri alternative pentru a reduce emisiile provenite de la surse relevante.

6. Părțile pot aplica aceleași măsuri asupra tuturor surselor relevante existente sau pot adopta diferite măsuri cu privire la diferite categorii de surse. Obiectivul pentru aceste măsuri aplicate de o parte va fi de a realiza progrese rezonabile pentru reducerea emisiilor în timp.

7. Fiecare parte va stabili, cât mai practic și nu mai târziu de cinci ani după data intrării în vigoare a Convenției, și va menține apoi un inventar al emisiilor din surse relevante.

8. Conferința părților va adopta, la prima sa reuniune, ghiduri pentru:

(a) cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu, ținând seama de orice diferență dintre sursele noi și cele existente și necesitatea de a minimiza efectele cross-media; și

(b) suport pentru părți în implementarea măsurilor prevăzute la alineatul (5), în special în determinarea obiectivelor și stabilirea valorilor-limită de emisie.

9. Conferința părților, cât mai curând posibil, adoptă ghiduri pentru:

(a) criteriile pe care părțile le pot elabora în conformitate cu alineatul 2 litera (b);

(b) metodologia de elaborare a inventarelor de emisii.

10. Conferința părților va evalua și va actualiza corespunzător ghidurile elaborate în conformitate cu alineatele 8 și 9. Părțile vor lua în considerare ghidurile în implementarea prevederilor relevante din acest articol.

11. Fiecare parte va include informații cu privire la implementarea acestui articol în raportările sale transmise în temeiul articolului 21, în special informații cu privire la măsurile adoptate în conformitate cu alineatele 4-7 și eficacitatea măsurilor.

ART. 9

Evacuări

1. Acest articol se referă la controlul și, dacă este posibil, reducerea emisiilor de mercur și a compușilor de mercur, exprimate adesea ca "mercur total", în sol și apă din surse relevante punctuale la care nu se face referire în alte prevederi ale acestei convenții.

2. În sensul prezentului articol:

(a) "evacuări" înseamnă evacuări de mercur sau compuși de mercur în sol ori apă;

(b) "sursă relevantă" înseamnă orice sursă punctuală antropogenică semnificativă de evacuare așa cum este aceasta identificată de către o parte și care nu este abordată în alte prevederi ale prezentei convenții;

(c) "sursă nouă" înseamnă orice sursă relevantă, construcția sau o modificare substanțială care este începută cu cel puțin un an după data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru partea în cauză;

(d) "modificarea substanțială" înseamnă modificarea unei surse relevante, care rezultă într-o creștere semnificativă a evacuărilor, excluzând orice schimbare în evacuările rezultate din recuperarea unui produs secundar. Este la latitudinea părții să decidă dacă o modificare este substanțială sau nu;

(e) "sursă existentă" înseamnă orice sursă relevantă care nu este o nouă sursă;

(f) "valoare-limită de evacuare" reprezintă o limită a concentrației sau masa de mercur ori compuși de mercur, exprimate adesea ca "mercur total", evacuat dintr-o sursă punctuală.

3. Fiecare parte trebuie să identifice categoriile relevante de surse punctuale, nu mai târziu de trei ani după data intrării în vigoare a Convenției și periodic după aceea.

4. O parte cu surse relevante trebuie să ia măsuri pentru a controla emisiile și poate pregăti un plan național de stabilire a măsurilor ce trebuie luate pentru a controla evacuările, obiectivele propuse și rezultatele. Orice plan se prezintă Conferinței părților în termen de 4 ani de la data intrării în vigoare a Convenției pentru acea parte. În cazul în care o parte elaborează un plan de implementare în conformitate cu articolul 20, poate include în planul el și planul elaborat în temeiul prezentului alineat.

5. Măsurile vor cuprinde una sau mai multe dintre următoarele, după caz:

(a) valorile-limită de evacuare pentru a controla și, dacă este posibil, reduce evacuările din surse relevante;

(b) utilizarea celor mai bune tehnici disponibile și celor mai bune practici de mediu pentru a controla evacuările de la sursele relevante;

(c) o strategie de control multipoluantă, ce va furniza beneficii suplimentare pentru controlul evacuărilor de mercur;

(d) măsuri alternative pentru a reduce evacuările de la surse relevante.

6. Fiecare parte va stabili, cât mai curând posibil și nu mai târziu de cinci ani după data intrării în vigoare a Convenției, și apoi menține un inventar al evacuărilor din surse relevante.

7. Conferința părților va adopta cât mai curând posibil ghiduri pentru:

(a) cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu, luând în considerare orice diferență dintre sursele noi și cele existente și necesitatea de a minimaliza efectele cross-media;

(b) metodologia pentru elaborarea inventarelor de evacuări.

8. Fiecare parte va include informații privind punerea în aplicare a acestui articol în rapoartele sale transmise în temeiul articolului 21, în special informații cu privire la măsurile adoptate în conformitate cu alineatele 3 - 6 și eficacitatea măsurilor.

ART. 10

Depozitarea temporară a mercurului, altul decât mercurul declarat deșeu, în condiții de siguranță pentru mediu

1. Acest articol se va aplica depozitării temporare a mercurului și compușilor de mercur definiți la articolul 3, care nu se încadrează în sensul definiției deșeurilor de mercur prevăzute în articolul 11.

2. Fiecare parte va lua măsuri pentru a se asigura că depozitarea temporară a mercurului și a compușilor de mercur destinați unei utilizări permise unei părți în temeiul prezentei convenții este efectuată în conformitate cu aspectele privind protecția mediului, ținând cont de ghiduri și în conformitate cu orice cerințe adoptate în temeiul alineatului (3).

3. Conferința părților va adopta ghidurile privind depozitarea în condiții de siguranță pentru mediu a mercurului și compușilor de mercur, luând în considerare orice indicații relevante elaborate în conformitate cu Convenția de la Basel cu privire la transportul transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminării acestora, precum și alte îndrumări relevante. Conferința părților poate adopta cerințe de depozitare temporară într-o anexă suplimentară acestei convenții în conformitate cu art. 27.

4. Părțile vor coopera, după caz, una cu cealaltă și cu organizații interguvernamentale relevante, sau cu alte entități, pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a depozitarii temporare în condițiile de protecția mediului a mercurului și a altor compuși ai mercurului.

ART. 11

Deșeuri de mercur

1. Definițiile relevante din Convenția de la Basel privind transportul transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminării acestora se aplică deșeurilor reglementate de această convenție pentru părțile la Convenția de la Basel. Părțile acestei convenții care nu sunt părți ale Convenției Basel vor utiliza acele definiții ca ghiduri de aplicare pentru deșeurile reglementate de prezenta convenție.

2. În scopul acestei convenții, deșeurile de mercur înseamnă substanțe sau obiecte:

(a) alcătuite din mercur sau compuși de mercur;

(b) ce conțin mercur sau compuși de mercur; ori

(c) contaminate cu mercur sau compuși de mercur,

într-o anumită cantitate mai mare decât cantitățile prag relevante definite de către Conferința părților, în colaborare cu organismele relevante ale Convenției de la Basel într-un mod

armonizat, ce sunt eliminate sau se intenționează a fi eliminate ori este necesar a fi eliminate în conformitate cu prevederile de la nivel național sau ale acestei convenții.

Această definiție exclude suprasolicitățile din mineritul de mercur, cu excepția mineritului primar de mercur și doar în cazul în care conțin mercur sau compuși de mercur peste pragurile definite de către Conferința părților.

3. Fiecare parte ia măsurile corespunzătoare astfel încât deșeurile de mercur să fie:

(a) gestionat în concordanță cu aspectele privind protecția mediului în vigoare, ținând cont de ghidurile elaborate în conformitate cu Convenția de la Basel și în conformitate cu cerințele pe care Conferința părților le va adopta într-o anexă suplimentară în conformitate cu articolul 27. În elaborarea cerințelor, Conferința părților va lua în considerare reglementările și regulamentele părților cu privire la gestionarea deșeurilor;

(b) doar recuperat, reciclat, regenerat sau direct reutilizat pentru un scop permis unei părți în temeiul prezentei convenții sau pentru eliminarea în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare, conform paragrafului 3 litera (a);

(c) pentru părțile Convenției de la Basel, netransportate peste frontierele internaționale, cu excepția scopului de eliminare în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare în conformitate cu acest articol și cu convenția respectivă. În circumstanțele în care Convenția de la Basel nu se aplică transporturilor peste frontierele internaționale, o parte va permite un astfel de transport, numai după luarea în considerare a regulilor internaționale relevante, a standardelor și ghidurilor.

4. Conferința părților va căuta să coopereze strâns cu organismele relevante ale Convenției de la Basel în revizuirea și actualizarea, după caz, a orientărilor menționate la paragraful (3) litera (a).

5. Părțile sunt încurajate să coopereze între ele, cu organizațiile interguvernamentale corespunzătoare și cu alte entități, după caz, pentru a dezvolta și menține capacitatea globală, regională și națională de gestionare a deșeurilor de mercur într-o manieră conformă cu aspectele de protecția mediului în vigoare.

ART. 12

Situri contaminate

1. Fiecare parte se va strădui să elaboreze strategii corespunzătoare pentru identificarea și evaluarea siturilor contaminate cu mercur sau compuși de mercur.

2. Orice acțiuni de a reduce riscurile prezentate de astfel de situri vor fi efectuate în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare, incluzând, dacă este cazul, o evaluare a riscurilor asupra sănătății umane și a mediului din cauza mercurului sau a compușilor de mercur pe care acestea le conțin.

3. Conferința părților va adopta ghidul cu privire la gestionarea siturilor contaminate, care pot include metode și abordări pentru:

(a) identificarea și caracterizarea sitului;

(b) implicarea publicului;

(c) evaluarea riscului asupra sănătății umane și a mediului;

(d) opțiuni de gestionare a riscurilor prezentate de siturile contaminate;

(e) evaluarea beneficiilor și costurilor; și

(f) validarea rezultatelor.

4. Părțile sunt încurajate să coopereze în dezvoltarea strategiilor și implementarea activităților pentru identificare, evaluare, prioritizare, gestionare și, după caz, remediere a siturilor contaminate.

ART. 13

Resursele financiare și mecanism

1. Fiecare parte se obligă să furnizeze, în limita posibilităților sale, resursele în vederea realizării acelor activități naționale care sunt destinate să implementeze această convenție, în conformitate cu politicile sale naționale, prioritățile, planurile și programele. Astfel de resurse pot include fonduri naționale prin politici relevante, dezvoltare de strategii și bugete naționale, fonduri bilaterale și multilaterale, precum și implicarea sectorului privat.

2. Eficiența generală a implementării acestei convenții prin dezvoltarea părților cu economii în curs de dezvoltare va fi conexată unei implementări eficiente a acestui articol.

3. Sursele multilaterale, regionale și bilaterale de asistență financiară și tehnică, precum și întărirea capacității instituționale și transferul de tehnologie puse în sprijinul țărilor în curs de dezvoltare sunt încurajate, în regim de urgență, pentru a îmbunătăți și a crește activitățile cu privire la gestionarea mercurului a acestor țări ce sunt părți în implementarea acestei convenții, referitor la resursele financiare, asistența tehnică și transferul de tehnologie.

4. Părțile, în acțiunile lor cu privire la finanțare, vor ține seama, în special de nevoile specifice și de circumstanțele speciale ale părților, care sunt state formate din insule mici în curs de dezvoltare sau țări mai puțin dezvoltate.

5. Un mecanism pentru prevederile financiare adecvate, predictive și oportune este definit mai jos. Mecanismul trebuie să sprijine părțile în curs de dezvoltare și părțile cu economii în tranziție în implementarea obligațiilor lor, conform acestei convenții.

6. Mecanismul va include:

(a) Fondul Global de Mediu și

(b) un program internațional specific ce sprijină consolidarea capacității instituționale și asistența tehnică.

7. Fondul Global de Mediu va furniza noi resurse financiare, adecvate, predictibile și oportune care să asigure costurile pentru sprijinirea implementării acestei convenții, așa cum a fost adoptată de către Conferința părților. În scopul acestei convenții, Fondul Global de Mediu va fi operat și gestionat sub îndrumarea Conferinței părților. Conferința părților va furniza ghiduri pentru strategiile generale, politicile, prioritățile programului și eligibilității accesării și utilizării resurselor financiare. În plus, Conferința părților va furniza ghiduri privind lista ce indică categoriile de activități ce pot primi sprijin de la Fondul Global de Mediu. Fondul Global de Mediu va furniza resurse pentru a acoperi costurile incrementale ale beneficiilor globale ce sunt în concordanță cu aspectele de protecția mediului în vigoare, precum și costurile totale agreeate ale unor activități precursore.

8. În furnizarea resurselor pentru o activitate, Fondul Global de Mediu va lua în considerare potențialele reduceri ale mercurului pentru o activitate propusă în concordanță cu costurile sale.

9. În scopul acestei convenții, programul prevăzut în paragraful 6 litera (b) va fi operat și gestionat sub îndrumarea Conferinței părților. Conferința părților va decide, la prima sa întrunire, instituția gazdă a programului, care va trebui să fie o organizație existentă și va furniza trimiteri la aceasta, inclusiv asupra valabilității sale. Toate părțile și alte părți interesate relevante sunt invitate să furnizeze resurse financiare programului, pe bază de voluntariat.

10. Conferința părților și entitățile ce fac parte din mecanism vor agreea la prima întrunire a Conferinței părților asupra aranjamentelor ce vor pune în aplicare paragrafele de mai sus.

11. Conferința părților va revizui, nu mai târziu de cea de-a treia sa reuniune, iar apoi, în mod regulat, nivelul de finanțare, ghidurile furnizate de către Conferința părților entităților încredințate de a operaționaliza mecanismul stabilit conform acestui articol și eficacitatea acestora, abilitatea acestora de a aborda nevoile de schimbare a părților în curs de dezvoltare și a părților cu economii în tranziție. Va acționa corespunzător pe baza unei astfel de revizuiri, pentru a îmbunătăți eficiența mecanismului.

12. Toate părțile, prin capacitățile lor, sunt invitate să contribuie la mecanism. Mecanismul va încuraja furnizarea de resurse din alte surse, inclusiv din sectorul privat și va căuta să ridice nivelul acestor resurse din activitățile pe care le sprijină.

ART. 14

Întărirea capacității instituționale, asistența tehnică și transferul de tehnologie

1. Părțile vor coopera pentru a furniza, în limita capacităților lor corespunzătoare, o întărire a capacității instituționale, oportune și corespunzătoare, în special părților care sunt țări mai puțin dezvoltate sau state cu insule mici în curs de dezvoltare și părților cu economii în tranziție pentru a le sprijini în implementarea obligațiilor lor, conform prezentei convenții.

2. Întărirea capacității instituționale și asistența tehnică în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) pot fi furnizate prin aranjamente regionale, subregionale și naționale, inclusiv centre regionale și subregionale existente, prin alte mijloace multilaterale și bilaterale, precum și prin parteneriate, inclusiv parteneriate care implică sectorul privat. Cooperarea și coordonarea cu alte acorduri multilaterale de mediu din domeniul chimicalelor și deșeurilor vor trebui căutate pentru a spori eficiența asistenței tehnice și realizarea acestora.

3. Părțile-țări dezvoltate și alte părți, după capacitatea lor, vor promova și facilita, sprijinite de către sectorul privat și alte părți interesate relevante, dezvoltarea, transferul, distribuirea și accesul la tehnologiile alternative ce sunt în concordanță cu aspectele de protecția mediului recente către părțile-țări în curs de dezvoltare, în special țări mai puțin dezvoltate și statelor insule mici în curs de dezvoltare, și părților cu economii în tranziție pentru a întări capacitatea lor de a implementa eficient această convenție.

4. Conferința părților, prin cea de a doua reuniune a sa, iar apoi în mod regulat și ținând cont de notificările și rapoartele de la părți, conform articolului 21, și informațiile furnizate de alte părți interesate, va:

(a) lua în considerare informațiile cu privire la inițiativele existente și progresul făcut referitor la tehnologii alternative;

(b) lua în considerare nevoile părților, în special ale părților-țări în curs de dezvoltare pentru tehnologii alternative; și

(c) identifica provocările experimentate de către părți, în special țările în curs de dezvoltare, în transferul de tehnologie.

5. Conferința părților va face recomandări cu privire la cum ar putea fi îmbunătățit în continuare, conform acestui articol, modul de întărire a capacității instituționale, asistență tehnică și de transfer de tehnologie.

ART. 15

Implementarea și Comitetul de implementare

1. Un mecanism, incluzând un comitet ca organism subsidiar al Conferinței părților, este stabilit prin prezenta pentru a promova implementarea și revizuirea conformității cu toate prevederile acestei convenții. Mecanismul, inclusiv Comitetul, va facilita și va acorda atenție specială capacităților și circumstanțelor naționale respective ale părților.

2. Comitetul va promova implementarea și revizuirea conformității tuturor dispozițiilor acestei convenții. Comitetul va examina atât problemele individuale, cât și sistemice de conformare și va face recomandări, după caz, către Conferința părților.

3. Comitetul este format din 15 membri, numiți de către părți și aleși de Conferința părților, cu respectarea cuvenită echitabilității reprezentării geografice, bazată pe cele cinci regiuni ale Organizației Națiunilor Unite; primii membri vor fi aleși în cadrul primei reuniuni a Conferinței părților și, ulterior, în conformitate cu normele de procedură aprobate de Conferința părților în conformitate cu paragraful 5; membrii comitetului vor avea competență într-un domeniu relevant acestei convenții și vor asigura un echilibru adecvat de expertiză.

4. Comitetul poate examina probleme pe baza:

- (a) solicitărilor scrise de la orice parte cu privire la propria conformitate;
- (b) rapoartelor naționale în conformitate cu articolul 21; și
- (c) cererilor de la Conferința părților.

5. Comitetul va elabora propriile reguli de procedură, care vor fi supuse aprobării celei de-a doua reuniuni a Conferinței părților; Conferința părților poate adopta termeni suplimentari de referință pentru Comitet.

6. Comitetul va face orice eforturi pentru a adopta recomandările sale prin consens. Dacă toate eforturile în vederea consensului au fost epuizate și nu s-a ajuns la niciun consens, ca o ultimă măsură, astfel de recomandări vor fi adoptate printr-un vot al unei majorități de trei pături din membrii prezenți și votanți pe baza unui cvorum de două treimi din membri.

ART. 16

Aspecte cu privire la sănătate

1. Părțile sunt încurajate să:

(a) promoveze elaborarea și implementarea strategiilor și programelor de identificare și protejare a populațiilor la risc, populațiilor deosebit de vulnerabile și care pot include adoptarea ghidurilor științifice referitoare la sănătate cu privire la expunerea la mercur și compuși de mercur, stabilind obiective pentru reducerea expunerii la mercur, dacă este cazul, și educarea publică, cu participarea sectoarelor de sănătate publică și a altor sectoare implicate;

(b) promovarea dezvoltării și implementării programelor științifice educaționale și preventive asupra expunerii ocupaționale cu mercur și compuși de mercur;

(c) promovarea serviciilor de asistență de sănătate corespunzătoare pentru prevenirea, tratamentul și grija pentru populațiile afectate de expunerea la mercur sau compuși de mercur; și

(d) stabilirea și întărirea, după caz, a capacităților instituționale și profesionale de sănătate pentru prevenire, diagnosticare, tratament și monitorizare a riscurilor de sănătate în legătură cu expunerea la mercur și compuși cu mercur.

2. Conferința părților, considerând aspectele și activitățile referitoare la sănătate, va:

(a) consulta și colaborează cu Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Internațională a Muncii și alte organizații interguvernamentale relevante, după caz; și

(b) promovarea, cooperarea și schimbul de informații cu Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Internațională a Muncii și alte organizații interguvernamentale relevante, după caz.

ART. 17

Schimbul de informații

1. Fiecare parte va facilita schimbul de:

(a) informații științifice, tehnice, economice și juridice referitoare la mercur și compușii mercurului, inclusiv informații toxicologice, ecotoxicologice și de securitate;

(b) informații privind reducerea sau eliminarea producției, utilizării comerțului, emisiilor și evacuărilor de mercur și compuși de mercur;

(c) informații cu privire la alternative tehnice și economice viabile pentru:

(i) produsele cu adaos de mercur;

(ii) procesele de fabricație în care sunt utilizate mercurul sau compușii de mercur; și

(iii) activități și procese care emit ori evacuează mercur sau compuși de mercur, incluzând informații despre riscurile asupra sănătății mediului și asupra costurilor și beneficiilor economice și sociale ale unor astfel de alternative; și

(d) informații epidemiologice cu privire la impacturile asupra sănătății asociate cu expunerea la mercur și compuși de mercur, în strânsă cooperare cu Organizația Mondială a Sănătății și alte organizații relevante, după caz.

2. Părțile pot face schimb de informații menționate la alineatul (1) direct, prin intermediul Secretariatului, sau în cooperare cu alte organizații relevante, inclusiv secretariatelor convențiilor substanțelor chimice și a deșeurilor, după caz.

3. Secretariatul va facilita cooperarea în schimbul de informații la care se referă acest articol, precum și cu organizații relevante, inclusiv secretariatele acordurilor multilaterale de mediu și alte inițiative internaționale. Pe lângă informații de la părți, aceste informații trebuie să includă informații de la organizații interguvernamentale și nonguvernamentale cu experiență în domeniul gestionării mercurului și de la instituțiile naționale și internaționale cu o astfel de experiență.

4. Fiecare parte va desemna un punct focal național pentru schimbul de informații conform acestei convenții, inclusiv cu privire la acordul părților importatoare în temeiul articolului 3.

5. În sensul prezentei convenții, informațiile privind sănătatea și siguranța oamenilor și a mediului nu sunt considerate confidențiale. Părțile care fac schimb de alte informații în conformitate cu prezenta convenție vor proteja acele informații confidențiale, convenind reciproc acest aspect.

ART. 18

Informații publice, conștientizare și educație

1. Fiecare parte, conform capacităților sale, va promova și facilita:

(a) furnizarea informațiilor disponibile către public despre:

(i) sănătate și efectele asupra mediului ale mercurului și compușilor de mercur;

(ii) alternative la mercur și compuși de mercur;

(iii) subiecte identificate în alineatul 1 al articolului 17;

(iv) rezultatele activităților sale de cercetare, dezvoltare și monitorizare în conformitate cu articolul 19; și

(v) activitățile care să întrunească obligațiile în temeiul prezentei convenții;

(b) educația, formarea profesională și conștientizarea publicului cu privire la efectele expunerii la mercur și compuși ai mercurului asupra sănătății umane și a mediului în colaborare cu organizații relevante interguvernamentale și nonguvernamentale, precum și populațiilor vulnerabile, după caz.

2. Fiecare parte va utiliza mecanismele existente și va lua în considerare dezvoltarea mecanismelor, ca emisiile poluante și registrele de transfer, după caz, pentru colectarea și diseminarea informațiilor despre estimările cantităților proprii anuale de mercur și compuși de mercur ce sunt emise, evacuate și eliminate prin activitățile umane.

ART. 19

Cercetare, dezvoltare și monitorizare

1. Luând în considerare circumstanțele respective, părțile depun eforturi să coopereze pentru a dezvolta și îmbunătăți capacitățile lor privind:

(a) inventarele utilizării, consumului, emisiilor și evacuărilor în apa și în sol a mercurului și compușilor de mercur;

(b) modelarea și monitorizarea geografică reprezentativă a nivelurilor mercurului și compușilor mercurului pentru populația vulnerabilă și în mediul ambiental, inclusiv mediul biotic, precum peștii, mamiferele marine, țestoasele marine și păsările, precum și colaborarea în colectarea și schimbul de probe relevante și corespunzătoare;

(c) evaluările impactului mercurului și compușilor mercurului asupra sănătății umane și mediului, pe lângă impactul social, economic și cultural, în special pentru populațiile vulnerabile;

(d) metodologii armonizate pentru activitățile întreprinse în conformitate cu literele (a), (b) și (c);

(e) informații despre ciclul ambiental, transport (inclusiv transportul pe distanță lungă și depozitarea), transformarea și comportarea mercurului și compușilor de mercur într-o serie de

ecosisteme, luând în considerare distincția corespunzătoare dintre emisiile antropice și naturale și evacuările de mercur și de remobilizare a mercurului din depunerea istorică;

(f) informații despre comercializarea mercurului și compușilor de mercur, precum și produse cu adaos de mercur; și

(g) informații și cercetări privind disponibilitatea tehnică și economică a produselor fără mercur, a proceselor, precum și a celor mai bune tehnici disponibile și a celor mai bune practici de mediu pentru reducerea și monitorizarea emisiilor mercurului și compușilor de mercur.

2. Dacă este cazul, părțile ar trebui să se bazeze pe rețelele de monitorizare și pe programele de cercetare existente în desfășurarea activităților identificate în alineatul (1).

ART. 20

Planurile de implementare

1. Fiecare parte poate, ca urmare a unei evaluări inițiale, să dezvolte și să execute un plan de implementare, ținând cont de circumstanțele sale interne, pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta convenție. Orice astfel de plan trebuie să fie transmis Secretariatului, de îndată ce acesta a fost dezvoltat.

2. Fiecare parte poate revizui și actualiza planul său de punere în aplicare, ținând cont de circumstanțele sale interne, de ghidurile Conferinței părților și alte orientări relevante.

3. Părțile trebuie, în elaborarea planului de la punctele 1 și 2, să consulte părțile interesate naționale pentru a facilita dezvoltarea, implementarea, revizuirea și actualizarea planurilor lor de implementare.

4. Părțile se pot, de asemenea, coordona cu planuri regionale, pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei convenții.

ART. 21

Raportare

1. Fiecare parte va raporta la Conferința părților, prin intermediul Secretariatului, măsurile luate pentru a pune în aplicare dispozițiile prezentei convenții și eficacitatea acestor măsuri și a posibilelor provocări în atingerea obiectivelor Convenției.

2. Fiecare parte trebuie să includă în raportarea sa informațiile așa cum este solicitat în articolele 3, 5, 7, 8 și 9 din prezenta convenție.

3. Conferința părților, la prima sa reuniune, va decide calendarul și formatul de raportare ce trebuie urmat de către părți, ținând cont de necesitatea de coordonare a raportării cu alte convenții privind substanțele chimice și deșeurile.

ART. 22

Evaluarea eficacității

1. Conferința părților va evalua eficiența prezentei convenții, începând nu mai târziu de șase ani de la data intrării în vigoare a Convenției și periodic după aceea la intervale stabilite de aceasta.

2. Pentru a facilita evaluarea, Conferința părților, la prima sa reuniune, inițiază proceduri pentru a colecta date comparabile de monitorizare privind prezența și mișcarea mercurului și compușilor de mercur în mediu, precum și tendințele în nivelurile de mercur și compuși de mercur observate în mediul biotic și la populațiile vulnerabile.

3. Evaluarea se realizează pe baza informațiilor științifice, ecologice, tehnice, financiare și economice disponibile, incluzând:

(a) rapoarte și alte informații de monitorizare puse la dispoziția Conferinței părților în conformitate cu alineatul (2);

(b) rapoartele prezentate în temeiul articolului 21;

(c) informațiile și recomandările furnizate în conformitate cu articolul 15; și

(d) rapoarte și alte informații relevante privind punerea în aplicare a asistenței financiare, transferul de tehnologie și măsurilor de întărire a capacității instituționale în temeiul prezentei convenții.

ART. 23

Conferința părților

1. Conferința părților se instituie prin prezenta.

2. Prima reuniune a Conferinței părților va fi convocată de către directorul executiv al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu, nu mai târziu de un an de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. După aceea, reuniunile ordinare ale Conferinței părților vor avea loc la intervale regulate stabilite de Conferință.

3. Reuniunile extraordinare ale Conferinței părților se organizează ori de câte ori sunt considerate necesare de către Conferință sau la cererea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la cererea comunicată părților de către Secretariat, să fie susținută de cel puțin o treime din părți.

4. Conferința părților, la prima reuniune, trebuie să agreeze prin consens și să adopte regulile de procedură și regulile financiare, pentru Conferință și pentru orice organisme subsidiare ale Conferinței, precum și dispozițiile financiare care reglementează funcționarea Secretariatului.

5. Permanent, Conferința părților va revizui și evalua aplicarea prezentei convenții. Va avea funcțiile atribuite ei prin prezenta convenție și, în acest scop, trebuie să:

(a) stabilească organisme subsidiare pe care le consideră necesare pentru implementarea prezentei convenții;

(b) coopereze, dacă este cazul, cu organizațiile internaționale competente și organismele interguvernamentale și nonguvernamentale;

(c) revizuiască în mod regulat informațiile transmise ei și Secretariatului, în temeiul articolului 21;

(d) ia în considerare recomandările înaintate către ea de Comitetul de implementare și conformare;

(e) ia în considerare și să întreprindă orice acțiune suplimentară ce poate fi solicitată pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei convenții; și

(f) revizuiască anexele A și B în conformitate cu articolele 4 și 5.

6. Organizația Națiunilor Unite, agențiile sale specializate și Agenția pentru Energie Atomică, precum și orice stat care nu este parte la prezenta convenție pot fi reprezentate la reuniuni ale Conferinței părților ca observatori. Orice organism sau agenție, fie național(ă) ori internațional(ă), guvernamental(ă) sau nonguvernamental(ă), care este calificat(ă) în domeniile reglementate de prezenta convenție și a informat Secretariatul asupra dorinței de a participa la o reuniune a Conferinței părților ca observator, poate fi admis(ă) numai dacă cel puțin o treime din părțile prezente acceptă. Admiterea și participarea observatorilor vor fi subiectul regulilor de procedură adoptate de Conferința părților.

ART. 24

Secretariatul

1. Un Secretariat se instituie după cum urmează.

2. Funcțiile Secretariatului vor fi:

(a) să facă aranjamente pentru reuniuni ale Conferinței părților și organismelor sale subsidiare și să le ofere serviciile necesare;

(b) de a facilita asistența părților, în special a celor în curs de dezvoltare și părților cu economie în tranziție, la cerere, în vederea implementării prezentei convenții;

(c) pentru a se coordona, după caz, cu secretariatele organismelor internaționale relevante, în special ale altor convenții privind substanțele chimice și deșeurile;

- (d) să asiste părțile în schimbul de informații legate de implementarea prezentei convenții;
- (e) pentru a pregăti și pune la dispoziția părților rapoartele periodice pe baza informațiilor primite în temeiul articolelor 15 și 21 și a altor informații disponibile;
- (f) pentru a intra, sub îndrumarea generală a Conferinței părților, în astfel de aranjamente administrative și contractuale ce pot fi necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor sale; și
- (g) să efectueze celelalte funcții secretariale specificate în această convenție și alte astfel de funcții ce pot fi stabilite de Conferința părților.

3. Funcțiile Secretariatului pentru prezenta convenție se realizează de către directorul executiv al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu, cu excepția cazului când Conferința părților decide cu o majoritate de trei pătrimi din părțile prezente și votante să încredințeze funcțiile Secretariatului către una sau mai multe alte organizații internaționale .

4. Conferința părților, în consultare cu organismele internaționale relevante, poate stabili o cooperare și coordonarea îmbunătățită între secretariatul său și secretariatele altor convenții privind substanțele chimice și deșeurile. Conferința părților, în consultare cu organismele internaționale corespunzătoare, poate furniza orientări suplimentare pe această temă.

ART. 25

Soluționarea litigiilor

1. Părțile vor încerca să soluționeze orice litigiu privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții prin negociere sau alte mijloace amiabile la alegerea lor.

2. La ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la această convenție sau în orice moment ulterior, o parte, care nu este o organizație de integrare economică regională, poate declara într-un instrument scris transmis depozitarului că, cu privire la orice diferend referitor la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, recunoaște unul sau ambele din următoarele mijloace de soluționare a litigiilor ca obligatorie în legătură cu orice parte care acceptă aceeași obligație:

(a) arbitraj conform procedurii stabilite în partea I din anexa E;

(b) prezentarea diferendului la Curtea Internațională de Justiție.

3. O parte care este o organizație de integrare economică regională poate face o declarație cu un efect față de arbitraj în conformitate cu alineatul 2.

4. O declarație făcută în conformitate cu alineatul 2 sau 3 va rămâne în vigoare până când acesta expiră în conformitate cu termenii săi sau într-un termen de până la trei luni de când notificarea scrisă a retragerii sale a fost depusă la depozitar.

5. Expirarea unei declarații, unei notificări de revocare sau a unei noi declarații nu afectează în niciun fel procedura în așteptarea unui arbitraj al Tribunalului sau Curții Internaționale de Justiție, cu excepția cazului în care părțile în litigiu cad altfel de acord.

6. În cazul în care părțile în litigiu nu au acceptat aceleași mijloace de stabilire a litigiilor în conformitate cu alineatul 2 sau 3 și dacă acestea nu au fost capabile de a soluționa disputa lor prin intermediul mijloacelor menționate în alineatul (1) în termen de douăsprezece luni de la notificarea unei părți către alta că există un litigiu între ele, plângerea se depune la o comisie de conciliere, la cererea oricărei părți în litigiu. Procedura stabilită în partea II din anexa E se aplică concilierii prevăzute în prezentul articol.

ART. 26

Modificarea Convenției

1. Modificarea prezentei convenții poate fi propusă de orice parte.

2. Modificările prezentei convenții se adoptă la o reuniune a Conferinței părților. Textul oricărei modificări propuse se comunică părților de către secretariat cu cel puțin șase luni înainte de reuniunea la care se propune adoptarea. Secretariatul va comunica, de asemenea, depozitarului propunerea de modificare a semnatarilor la această convenție pentru informare.

3. Părțile vor depune toate eforturile pentru a ajunge la un acord asupra oricărei modificări propuse la prezenta convenție prin consens. Dacă au fost epuizate toate eforturile pentru consens și nu se ajunge la niciun acord, modificarea va fi adoptată în ultima instanță printr-un vot al unei majorități formate din trei părți dintre părțile prezente și votante la întrunire.

4. O modificare adoptată este comunicată de către depozitar tuturor părților pentru ratificare, acceptare sau aprobare.

5. Ratificarea, acceptarea sau aprobarea unei modificări este notificată depozitarului, în scris. O modificare adoptată în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare pentru părțile care l-au consimțit într-o nouăzecea zi după data depunerii instrumentelor de ratificare, acceptare sau aprobare de cel puțin trei sferturi din părțile care au fost părți la convenție în momentul la care modificarea a fost adoptată. Ulterior, modificarea intră în vigoare pentru orice altă parte a nouăzecea zi de la data la care această parte depune instrumentul său de ratificare, acceptare sau aprobare a modificării.

ART. 27

Adoptarea și modificarea anexelor

1. Anexele prezentei convenții formează parte integrantă din aceasta și, cu excepția cazului în care este stipulat în mod expres altfel, o trimitere la prezenta convenție constituie în același timp o trimitere către oricare dintre anexele sale.

2. Orice anexe suplimentare adoptate după intrarea în vigoare a prezentei convenții se limitează la chestiuni procedurale, științifice, tehnice sau administrative.

3. Următoarea procedură se aplică pentru propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la prezenta convenție:

(a) anexele suplimentare trebuie propuse și adoptate conform procedurii prevăzute la alineatele 1 - 3 ale articolului 26;

(b) orice parte aflată în imposibilitatea de a accepta o anexă suplimentară notifică depozitarul, în scris, în termen de un an de la data comunicării de către depozitar a adoptării unei astfel de anexe. Depozitarul, fără întârziere, notifică toate părțile cu privire la orice notificare primită. O parte poate, în orice moment, să notifice depozitarul, în scris, că aceasta își retrage o notificare anterioară a neacceptării pentru o anexă suplimentară și anexa va intra în vigoare apoi pentru acea parte sub rezerva literei (c); și

(c) la expirarea unui an de la data comunicării de către depozitar a adoptării unei anexe suplimentare, anexa va intra în vigoare pentru toate părțile care nu au prezentat o notificare de neacceptare în conformitate cu dispozițiile de la litera (b).

4. Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a modificărilor anexelor prezentei convenții se supun aceluiași proceduri ca și cele pentru propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare ale Convenției, cu excepția faptului că o modificare a unei anexe nu va intra în vigoare pentru orice parte care a făcut o declarație cu privire la modificarea anexelor în conformitate cu alineatul (5) al articolului 30, caz în care orice astfel de modificare va intra în vigoare pentru o astfel de parte în a nouăzecea zi după data la care a fost depus la depozitar instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare a unei asemenea modificări.

5. Dacă o anexă suplimentară sau o modificare a unei anexe este legată de o modificare a prezentei convenții, anexa adițională sau modificarea nu va intra în vigoare, până în momentul în care modificarea Convenției nu va intra în vigoare.

ART. 28

Dreptul de vot

1. Fiecare parte la prezenta convenție va avea un vot, cu excepția celor prevăzute la alineatul (2).

2. O organizație de integrare economică regională, pentru problemele din competența sa, își exercită dreptul de vot cu un număr de voturi egale cu numărul de state membre care sunt parte la prezenta convenție. O astfel de organizație nu își exercită dreptul de vot, dacă oricare dintre statele sale membre își exercită dreptul de vot și viceversa.

ART. 29

Semnătura

Prezenta convenție se deschide pentru semnare de către toate statele și organizațiile regionale de integrare economică la Kumamoto, Japonia, în perioada 10 - 11 octombrie 2013 și, ulterior, la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York până la 9 octombrie 2014.

ART. 30

Ratificare, acceptare, aprobare sau aderare

1. Prezenta convenție se supune ratificării, acceptării sau aprobării de către statele și organizațiile regionale de integrare economică. Va fi deschisă pentru aderarea statelor și organizațiilor regionale de integrare economică din ziua următoare datei la care Convenția este închisă pentru semnare. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la depozitar.

2. Orice organizație regională de integrare economică care devine parte la prezenta convenție fără ca niciuna din statele sale membre să fie parte va fi obligată să respecte toate obligațiile prevăzute de Convenție. În cazul acestor organizații, una sau mai multe state membre parte ale prezentei convenții vor decide în legătură cu responsabilitățile lor respective pentru îndeplinirea obligațiilor lor în conformitate cu Convenția. În astfel de cazuri, organizația și statele membre nu au dreptul să exercite drepturi concomitent, în conformitate cu Convenția.

3. În instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice parte poate declara că organizația de integrare economică regională trebuie să declare măsura competenței sale în domeniul reglementat de prezenta convenție. Orice astfel de organizație va informa depozitarul, care la rândul său informează părțile despre orice modificare relevantă a extinderii competenței sale.

4. Fiecare stat sau organizație de integrare economică regională este încurajat să transmită secretariatului în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la Convenție informații privind măsurile sale de punere în aplicare a Convenției.

5. În instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice parte poate să declare că orice amendament la o anexă intră în vigoare numai după depunerea instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare cu privire la aceasta.

ART. 31

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

2. Pentru fiecare stat sau organizație de integrare economică regională care ratifică, acceptă sau aprobă prezenta convenție ori aderă la aceasta, după depunerea celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, Convenția va intra în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii de către un astfel de stat ori organizație regională de integrare economică a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

3. În sensul alineatelor 1 și 2, orice instrument depus de o organizație de integrare economică regională trebuie să nu fie considerată ca suplimentară față de cele depuse de statele membre ale organizației.

ART. 32

Rezervări

Nicio rezervă nu poate fi făcută la prezenta convenție.

ART. 33

Retragerea

1. În orice moment după 3 ani de la data la care prezenta convenție a intrat în vigoare pentru o parte, acea parte se poate retrage din Convenție trimițând o notificare scrisă depozitarului.

2. Orice retragere intră în vigoare după expirarea unui an de la data primirii de către depozitar a notificării de retragere sau la o dată ulterioară, astfel cum poate fi specificată în notificarea de retragere.

ART. 34

Depozitar

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va fi depozitarul prezentei convenții.

ART. 35

Texte autentice

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt deopotrivă autentice, se depun la depozitar.

Drept care subsemnații, fiind autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Kumamoto, Japonia, în această a zecea zi a lunii octombrie, două mii și treisprezece.

ANEXA A

Produse cu adaos de mercur

Următoarele produse sunt excluse din prezenta anexă:

- a) produsele esențiale folosite pentru protecție civilă și militară;
- b) produse pentru cercetare, calibrare a instrumentelor, pentru utilizare ca standard de referință;
- c) în cazul în care nicio altă alternativă de înlocuire fără mercur fezabilă nu este disponibilă, comutatoare și relee, lămpi fluorescente cu catod rece și lămpi fluorescente cu electrod exterior (CCFL și EEFL) pentru afișaje electronice și dispozitive de măsurare;
- d) produsele folosite în practicile tradiționale sau religioase; și
- e) vaccinuri care conțin tiomersal drept conservanți.

Partea I: Produse sub rezerva articolului 4 alineatul (1)

Produse cu adaos de mercur	Data după care fabricarea, importul sau exportul produsului nu sunt permise (data retragerii)
Baterii, exceptând bateriile cu buton de oxid zincat de argint cu un conținut de mercur < 2%, baterii cu buton de zinc aerat cu un conținut de mercur de < 2%	2020

Comutatoare și relee, cu excepția punților de măsurare cu capacitate foarte mare a preciziei, și comutatoare radio de înaltă frecvență, precum și releele instrumentelor de monitorizare și control cu un conținut maxim de mercur de 20 mg per punte, comutatoare sau relee	2020
Lămpile fluorescente compacte (CFL) pentru scopuri de iluminat general, care au ≤ 30 wați, cu un conținut de mercur ce depășește 5 mg per lampă	2020
Lămpi fluorescente lineare (LFLs) pentru scopuri generale de iluminat: (a) fosfor triband < 60 w cu un conținut de mercur ce depășește 5 mg per lampă; (b) fosfor halofosfat ≤ 40 w cu conținut de mercur ce depășește 10 mg per lampă.	2020
Lămpi cu vapori de mercur, de înaltă presiune (HPMV), pentru scopuri generale de iluminat	2020
Lămpi fluorescente cu catod rece de mercur și lămpi externe cu electrod fluorescent (CCFL și EEFL) pentru afișaje electronice: (a) lungime scurtă (≤ 500 mm) cu conținut de mercur peste 3,5 mg pe lampă; (b) lungime medie (> 500 mm și ≤ 1.500 mm) cu conținut de mercur ce depășește 5 mg pe lampă; (c) lungime mare (> 1.500 mm) cu conținut de mercur peste 13 mg pe lampă.	2020
Produse cosmetice (cu conținut de mercur de peste 1 ppm), inclusiv săpunurile și cremele de albire a tenului, și care nu includ cosmeticele pentru zona ochilor, unde mercurul este folosit ca un conservant și nu există un conservant eficient care să înlocuiască conservantul*1)	2020
Pesticide, biocide și antiseptice locale	2020
Următoarele dispozitive de măsurare neelectronice, cu excepția dispozitivelor neelectronice de măsurare instalate în echipamente de scară largă sau cele utilizate pentru măsurători de mare precizie, în cazul în care nicio alternativă adecvată fără mercur nu este disponibilă: (a) barometre; (b) higrometre; (c) manometre; (d) termometre; (e) sfigmomanometre.	2020

*1) Intenția nu este de a include cosmetice, săpunuri sau creme cu contaminare cu mercur.

Partea II: Produsele care fac obiectul articolului 4 alineatul 3

Produse cu adaos de mercur	Dispoziții
1	2
Amalgam dentar	Măsurile ce trebuie luate de către o parte, pentru a reduce utilizarea amalgamului dentar, iau în considerare circumstanțele interne ale părții, precum și orientările internaționale relevante

și vor include două sau mai multe dintre măsurile din lista următoare:

- (i) stabilirea obiectivelor naționale vizând prevenirea cariilor dentare și promovarea sănătății, minimizând astfel nevoia de restaurare dentară;
- (ii) stabilirea de obiective naționale ce urmăresc minimizarea utilizării acestuia;
- (iii) promovarea utilizării de alternative fără mercur eficiente din punctul de vedere al costurilor și din punct de vedere clinic pentru restaurare dentară;
- (iv) promovarea cercetării și dezvoltării materialelor de calitate fără mercur, pentru restaurări dentare;
- (v) încurajarea organizațiilor profesionale reprezentative și școlilor de stomatologie pentru a educa și a instrui profesioniști și studenți pe baza utilizării alternativelor dentare pentru restaurări dentare prin alternative fără mercur și pe baza promovării celor mai bune practici de management;
- (vi) descurajarea politicilor de asigurare și a programelor care utilizează amalgam dentar în favoarea celui fără mercur pentru restaurări dentare;
- (vii) încurajarea polițelor de asigurare și a programelor care favorizează utilizarea unor alternative de calitate la amalgam dentar pentru restaurare dentare;
- (viii) restricționarea utilizării amalgamului dentar la forma încapsulată;
- (ix) promovarea utilizării celor mai bune practici în concordanță cu aspectele de mediu în vigoare în cabinetele dentare pentru a reduce degajarea de mercur și compuși de mercur în apă și sol.

ANEXA B

Procesele de fabricație în care sunt utilizați mercurul sau compușii mercurului

Partea I: Procesele care fac obiectul articolului 5 alineatul (2)

Procesele de fabricație, utilizarea de mercur sau compuși de mercur	Data retragerii
Producția clorosodicilor	2025
Producția de acetaldehidă în care mercurul sau compuși ai mercurului sunt utilizați drept catalizatori	2018

Partea II: Procesele care fac obiectul articolului 5 alineatul (3)

Procesul ce utilizează mercur	Dispoziții
Producția monomerului clorurii de vinil	Măsurile ce trebuie luate de către părți vor include, dar nu se limitează la: <ul style="list-style-type: none"> (i) reducerea utilizării mercurului din fiecare unitate de producție cu 50% până în anul 2020 față de utilizarea din 2010; (ii) promovarea unor măsuri pentru reducerea dependenței de mercur din mineritul primar; (iii) luarea de măsuri pentru reducerea emisiilor și degajărilor de mercur în mediu; (iv) susținerea cercetării și dezvoltării pentru catalizatori

	<p>și procese fără mercur;</p> <p>(v) nu permite utilizarea mercurului cinci ani după ce conferința părților a stabilit că acești catalizatorii fără mercur, bazați pe procesele existente, au devenit fezabili din punct de vedere tehnic și economic;</p> <p>(vi) raportarea la conferința părților asupra eforturilor sale de a dezvolta și identifica alternative și utilizarea de mercur în conformitate cu articolul 21.</p>
Metilat sau etilat de sodiu sau potasiu	<p>Măsurile ce trebuie luate de către părți includ, dar nu se limitează la:</p> <p>(i) măsuri pentru reducerea utilizării mercurului până la stoparea acestei utilizări cât mai repede posibil și în termen de 10 ani de la intrarea în vigoare a convenției;</p> <p>(ii) reducerea emisiilor și degajărilor din fiecare unitate de producție cu 50% până în 2020, comparativ cu 2010;</p> <p>(iii) interzicerea utilizării mercurului proaspăt din mineritul primar;</p> <p>(iv) susținerea cercetării și dezvoltării procedeelelor fără mercur;</p> <p>(v) nu permite utilizarea mercurului la cinci ani după ce conferința părților a stabilit că procedeele fără mercur au devenit fezabile din punct de vedere tehnic și economic;</p> <p>(vi) raportarea la conferința părților a eforturilor sale de a dezvolta și/sau de a identifica alternative și stoparea utilizării mercurului în conformitate cu articolul 21.</p>

Producția de poliuretan folosind catalizatori ce conțin mercur	<p>Măsurile ce trebuie luate de către părți vor include, dar nu se limitează la:</p> <p>(i) luarea de măsuri pentru reducerea utilizării mercurului, vizând faza de stopare a acestei utilizări cât mai repede posibil, în termen de 10 ani de la intrarea în vigoare a Convenției;</p> <p>(ii) luarea de măsuri pentru reducerea dependenței de mercur din mineritul primar de mercur;</p> <p>(iii) luarea de măsuri pentru a reduce emisiile și eliberările de mercur pentru mediu;</p> <p>(iv) încurajarea cercetării și dezvoltării pentru catalizatori și procese fără mercur;</p> <p>(v) raportare la conferința părților asupra eforturilor depuse de a dezvolta și de a identifica alternative și eliminarea utilizării mercurului în conformitate cu articolul 21;</p> <p>Articolul 5 alineatul (6) nu se aplică acestui proces de fabricație.</p>
--	---

ANEXA C

Exploatarea miniere artizanale și la scară mică

Planurile de acțiune naționale

(1) Fiecare parte care este sub rezerva dispozițiilor articolului 7 alineatul (3) va include în planul său național de acțiune:

(a) obiectivele naționale și țintele de reducere;

- (b) acțiuni pentru a elimina:
- (i) întregul amalgam de minereu;
 - (ii) începerea incinerării amalgamului sau amalgamului prelucrat;
 - (iii) incinerarea amalgamului în zonele rezidențiale; și
 - (iv) leșierea cu cianură a sedimentelor, minereuri sau reziduuri la care s-a adăugat mercur fără eliminarea inițială a mercurului;
- (c) pași pentru facilitarea oficializării sau reglementării sectorului artizanal și la scară mică a exploatărilor miniere de aur;
- (d) estimările de bază privind cantitățile de mercur folosit și practicile utilizate în exploatățile miniere artizanale și la scară mică și în procesările din teritoriul său;
- (e) strategii pentru promovarea reducerii emisiilor și degajărilor, precum și expunerea la mercur în procesele de minerit artizanale și la scară mică și de prelucrare, inclusiv metodele fără mercur;
- (f) strategii pentru gestionarea comerțului și prevenirea deturnării mercurului și compușilor de mercur atât din surse externe, cât și interne pentru a fi utilizate în exploatățile miniere artizanale și la scară mică și a prelucrării acestuia;
- (g) strategii care implică părțile interesate în punerea în aplicare și dezvoltarea continuă a Planului național de acțiune;
- (h) o strategie de sănătate publică privind expunerea la mercur a minerilor și comunităților acestora, din exploatățile miniere artizanale și la scară mică. O astfel de strategie trebuie să includă, inter alia, colectarea datelor medicale, de educare a lucrătorilor din sănătate și de sensibilizare și prevenire prin unitățile de sănătate;
- (i) strategii de prevenire cu privire la expunerea populațiilor vulnerabile, în special a copiilor și femeilor de vârstă aptă procreării, în special femeile gravide, la mercurul folosit în exploatățile miniere artizanale și la scară mică;
- (j) strategii pentru furnizarea de informații despre minele de aur artizanale și la scară mică, precum și despre comunitățile afectate; și
- (k) un program pentru punerea în aplicare a Planului național de acțiune.

2. Fiecare parte poate include în planul său național de acțiune strategii suplimentare pentru atingerea obiectivelor sale, inclusiv utilizarea sau introducerea de standarde pentru exploatățile miniere artizanale fără mercur și la scară mică, și mecanismelor de piață sau de instrumente de marketing.

ANEXA D

Listă a surselor punctuale de emisii de mercur și compuși de mercur în atmosferă

Categorii de surse punctuale:

- centralele electrice cu cărbune;
- cazane industriale cu cărbune;
- procesele de topire și forjare utilizate în producția de metale neferoase* 1);
- instalații de incinerare a deșeurilor;
- fabrici de producție a cimentului dur.

*1) În sensul prezentei anexe, "metale neferoase" se referă la plumb, zinc, cupru și aur industrial.

ANEXA E

Procedurile de arbitraj și conciliere

Partea I: Procedura de arbitraj

Procedura de arbitraj, în sensul alineatului 2 (a) și al articolului 25 din prezenta convenție, va fi după cum urmează:

ART. 1

1. O parte poate iniția recurgerea la arbitraj în temeiul articolului 25 din prezenta convenție prin notificare scrisă adresată celeilalte părți sau părților în litigiu. Notificarea trebuie însoțită de o declarație a creanței, precum și de orice alte documente justificative. O astfel de notificare este obiectul de arbitraj de stat și include, în special, articolele din această convenție, interpretarea sau aplicarea relevantă a acestora.

2. Partea reclamantă notifică secretariatului faptul că se referă la un litigiu de arbitraj în temeiul articolului 25 din prezenta convenție. Notificarea trebuie însoțită de o notificare scrisă din partea reclamantului, declarația creanței, precum și documentele justificative prevăzute la alineatul 1 de mai sus. Secretariatul transmite informațiile astfel primite către toate părțile.

ART. 2

1. În cazul în care un diferend este menționat de arbitraj conform articolului 1 de mai sus, se stabilește un tribunal de arbitraj. Acesta va fi format din trei membri.

2. Fiecare parte la litigiu desemnează un arbitru, iar cei doi arbitri astfel numiți desemnează de comun acord al treilea arbitru, care trebuie să fie președintele tribunalului. În litigiile dintre mai mult de două părți, părțile cu același interes desemnează un arbitru de comun acord. Președintele tribunalului nu trebuie să fie cetățean al uneia dintre părțile aflate în litigiu, nu va avea locul de reședință pe teritoriul părților, nu va fi angajat de către oricare dintre ele, și nici nu a ocupat niciodată orice altă funcție de acest gen.

3. Orice post vacant se completează în modul prevăzut pentru numirea inițială.

ART. 3

1. În cazul în care una dintre părțile în litigiu nu desemnează un arbitru în termen de două luni de la data la care partea respondentă primește notificarea de arbitraj, cealaltă parte poate informa Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care va face desemnarea în termenul suplimentar de două luni.

2. În cazul în care președintele Tribunalului de arbitraj nu a fost desemnat în termen de două luni de la data numirii celui de-al doilea arbitru, Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, la cererea uneia dintre părți, desemnează președintele în termen de două luni suplimentare.

ART. 4

Tribunalul de arbitraj ia deciziile sale în conformitate cu prevederile acestei convenții și ale dreptului Internațional.

ART. 5

Cu excepția cazului în care părțile aflate în litigiu cad altfel de acord, tribunalul de arbitraj va stabili propriile norme de procedură.

ART. 6

Tribunalul de arbitraj, la cererea uneia dintre părțile în litigiu, poate recomanda măsuri esențiale interimare de protecție.

ART. 7

Părțile în litigiu trebuie să faciliteze conlucrarea cu tribunalul de arbitraj și, în special, utilizând toate mijloacele la dispoziție:

(a) vor furniza toate documentele relevante, informațiile și facilitățile; și

(b) vor permite acestuia, atunci când este necesar, să apeleze la martori sau experți și să primească dovada lor.

ART. 8

Părțile în litigiu și arbitrii sunt obligați să protejeze confidențialitatea oricărei informații sau oricăror documente pe care le primesc în timpul procedurilor tribunalului de arbitraj.

ART. 9

Cu excepția cazului în care tribunalul de arbitraj determină altfel din cauza circumstanțelor speciale de caz, costurile tribunalului sunt suportate de părțile în litigiu în părți egale. Tribunalul trebuie să păstreze o evidență a tuturor costurilor sale și trebuie să furnizeze o situație finală a costurilor către părți.

ART. 10

O parte care are un interes de natură juridică în obiectul litigiului care poate fi afectată de decizie poate interveni în cadrul procedurii, cu acordul tribunalului de arbitraj.

ART. 11

Tribunalul de arbitraj poate asculta și determina pretenții care decurg direct din obiectul litigiului.

ART. 12

Deciziile tribunalului de arbitraj, atât pe procedură, cât și pe fond, se vor lua cu votul majorității membrilor săi.

ART. 13

1. În cazul în care una dintre părțile în litigiu nu apare înaintea tribunalului de arbitraj sau nu reușește să își apere cazul, cealaltă parte poate solicita tribunalului să continue procedura și să ia o decizie. Absența unei părți sau eșecul unei părți de a apăra cazul său nu va constitui o piedică pentru procedură.

2. Înainte de acordarea deciziei finale, tribunalul de arbitraj trebuie să se încredințeze pe sine că plângerea este bine fondată de fapt și de drept.

ART. 14

Tribunalul de arbitraj va lua decizia finală în termen de cinci luni de la data la care aceasta este complet constituită, dacă nu consideră că este necesar să prelungească termenul-limită pentru o perioadă ce nu trebuie să depășească mai mult de cinci luni.

ART. 15

Decizia finală a tribunalului de arbitraj trebuie să se limiteze la obiectul litigiului și să menționeze motivele pe care se întemeiază. Acesta trebuie să conțină numele membrilor care au participat și data deciziei finale. Orice membru al tribunalului poate atașa o opinie separată sau divergentă de opinie la decizia finală.

ART. 16

Decizia finală este obligatorie pentru părțile în litigiu. Interpretarea prezentei convenții dată de decizia finală, de asemenea, este obligatorie pentru o parte care intervine în conformitate cu articolul 10 alineatul de mai sus, în măsura în care aceasta se referă la problemele pentru care această parte a intervenit. Decizia finală trebuie să fie fără drept de apel, dacă părțile în litigiu nu au convenit în prealabil pentru o procedură de apel.

ART. 17

Orice dezacord ce poate apărea cu privire la decizia finală în conformitate cu articolul 16 de mai sus, cu privire la interpretarea sau modul de implementare a deciziei finale, poate fi depus de oricare dintre ei la decizia tribunalului de arbitraj care a transmis-o.

Partea II: Procedura de conciliere

Procedura de conciliere în sensul articolului 25 din prezenta convenție, alineatul (6), este după cum urmează:

ART. 1

O cerere a unei părți aflate într-un litigiu de a institui o comisie de conciliere în conformitate cu alineatul (6) al articolului 25 din prezenta convenție va fi adresată în scris secretariatului, cu o copie către cealaltă parte sau celelalte părți în litigiu. Secretariatul informează în consecință toate părțile.

ART. 2

1. Comisia de conciliere, dacă părțile aflate în litigiu nu cad altfel de acord, cuprinde trei membri, unul desemnat de fiecare parte în cauză și un președinte ales în comun de membri.

2. În litigiile dintre mai mult de două părți, părțile cu aceleași interese desemnează membrul lor din comisie, de comun acord.

ART. 3

Dacă orice numire de către părțile în litigiu nu este făcută în termen de două luni de la data primirii de către secretariat a cererii scrise menționate la articolul 1 de mai sus, Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, la cererea oricărei părți, face astfel numirea într-o perioadă suplimentară de două luni.

ART. 4

În cazul în care președintele comisiei de conciliere nu a fost ales în termen de două luni de la numirea celui de al doilea membru al comisiei, Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, la cererea oricărei părți aflate în litigiu, desemnează președintele într-o perioadă suplimentară de două luni.

ART. 5

Comisia de conciliere asistă părțile în litigiu în mod independent și imparțial în încercarea lor de a ajunge la o rezolvare amiabilă.

ART. 6

1. Comisia de conciliere poate efectua procedura de conciliere într-un mod pe care îl consideră adecvat, luând în considerare pe deplin circumstanțele cazului și opiniile părților în litigiu, inclusiv orice cerere pentru o rezolvare rapidă. Comisia își poate adopta propriul mod de procedură necesar, cu excepția cazului în care părțile cad de comun acord altfel.

2. Comisia de conciliere poate, în orice moment în cursul procedurii, face propunerile sau recomandările pentru soluționarea litigiului.

ART. 7

Părțile în litigiu cooperează cu comisia de conciliere. În special vor depune eforturi pentru a se conforma cererilor comisiei de a prezenta materiale scrise, de a demonstra și participa la ședințe. Părțile și membrii comisiei de conciliere sunt obligați să protejeze confidențialitatea oricărei informații sau oricăror documente pe care le primesc confidențial în timpul procedurii comisiei.

ART. 8

Comisia de conciliere ia decizii cu votul majorității membrilor săi.

ART. 9

Cu excepția cazului în care disputa a fost deja rezolvată, comisia de conciliere va face un raport cu recomandări pentru rezolvarea litigiului nu mai târziu de douăsprezece luni de la procedura complet constituită, pe care părțile în litigiu o vor lua în considerare cu bună-credință.

ART. 10

Orice dezacord cu privire la competența comisiei de conciliere de a lua în considerare o chestiune invocată este decisă de către comisie.

ART. 11

Costurile comisiei de conciliere sunt suportate de părțile în litigiu în părți egale, cu excepția cazului în care acestea cad altfel de acord. Comisia va păstra o evidență a tuturor costurilor și va transmite părților bilanțul finală a acestor costuri.
